

ตารางสรุปเปรียบเทียบแผนงานวิจัยกับผลงานวิจัย

วัตถุประสงค์	กิจกรรมวิจัย	ผลการดำเนินงาน
1) เพื่อทดสอบและคัดเลือกพันธุ์กระเทียมที่มีศักยภาพให้ผลผลิตสูง และมีฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา	ปลูกทดสอบพันธุ์กระเทียมทั้ง 20 พันธุ์ บนพื้นที่สูงที่ 3 ระดับความสูงจากน้ำทะเล ได้แก่ 400, 800 และ 1,100 MSL	ปลูกทดสอบพันธุ์กระเทียมบนพื้นที่สูงหรือพื้นที่แหล่งปลูกกระเทียม 3 ระดับความสูงจากน้ำทะเล ได้แก่ บ้านโอง บ้านเลอตอ และบ้านป่าเกี๊ยะใหม่ ตามลำดับ
	บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโต ผลผลิต น้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งของกระเทียมแต่ละพันธุ์ และลักษณะสัณฐานวิทยาหัวพันธุ์กระเทียมแต่ละพันธุ์ที่ทดสอบในแต่ละพื้นที่	- พื้นที่บ้านโอง พบว่าพันธุ์กระเทียมจากอำเภอป่าตองจังหวัดอุดรดิตถ์ มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นใหญ่ที่สุดเฉลี่ยที่ 9.17- 9.51 มิลลิเมตร - พื้นที่บ้านเลอตอ พบว่าพันธุ์กระเทียมจากอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ของนายสุคำ ชัดหลง มีขนาดลำต้นใหญ่ที่สุด คือ 6.96 มิลลิเมตร - พื้นที่บ้านป่าเกี๊ยะใหม่ พบว่าพันธุ์กระเทียมจากอำเภอบ้านโอง จังหวัดลำพูน ของเกษตรกรนายสมบัติ ไชยสมภารที่ปลูกโดยใช้ปุ๋ยเคมี มีขนาดลำต้นใหญ่ที่สุด คือ 12.74 มิลลิเมตร
	วิเคราะห์ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาสารกลุ่ม Organosulfur compounds ของกระเทียมแต่ละพันธุ์ที่ปลูกใน 3 ระดับความสูงจากน้ำทะเล	พันธุ์กระเทียมจากอำเภอป่าตอง จังหวัดอุดรดิตถ์ และพันธุ์กระเทียมจากอำเภอบ้านโอง จังหวัดลำพูน ปลูกที่ระดับความสูง 1,100 เมตรจากระดับน้ำทะเล มีปริมาณ Diallyl disulfide และ Diallyl trisulfide เท่ากับ $3,310.3 \pm 28.4$ และ $2,135.3 \pm 24.3$ μg /กระเทียมสด 100 กรัม ตามลำดับ อีกทั้งมีปริมาณกรดไขมันที่เป็นประโยชน์สูงกว่าพันธุ์อื่น โดยเฉพาะพบกรดไขมัน Palmitic acid สูงที่สุด รองลงคือกรดไขมันชนิด Linoleic acid

2) เพื่อทดสอบและสาธิตการปลูกกระเทียมที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่สูง	ทดสอบและสาธิตปลูกกระเทียมในแปลงร่วมกับเกษตรกรบนพื้นที่สูงจำนวน 5 ชุมชน	เกษตรกรบนพื้นที่สูง 6 ชุมชนร่วมปลูกกระเทียมเพื่อบริโภค จำนวน 27 ราย ได้แก่ บ้านปิพอ บ้านขุนตื้นน้อย บ้านบราโกร บ้านเลอะกรา บ้านพะกะเซ และบ้านเลอตอ ซึ่งเกษตรกรบ้านบราโกร อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ สามารถปลูกกระเทียมได้ผลผลิตกระเทียมสดสูงสุด 1,508 กก.ต่อไร่
3) เพื่อศึกษาวิธีการผลิตหัวพันธุ์กระเทียมคุณภาพร่วมกับเกษตรกร	ปลูกทดสอบกระเทียมตามแผนการทดสอบร่วมกับเกษตรกร 2 พื้นที่ คือ บ้านป่าพูล อ.บ้านโฮ้ง จ.ลำพูน และบ้านห้วยเป้า อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ สรุปผลการทดสอบร่วมกับเกษตรกรและเลือกกรรมวิธีที่ดีที่สุดสำหรับปลูกเพื่อผลิตหัวพันธุ์กระเทียม	ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นกระเทียมของวิธีใส่ปุ๋ยเคมีมากกว่าใส่ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์และใส่ปุ๋ยอินทรีย์ คือ 7.94, 7.37 และ 7.15 มม.ต่อต้น ตามลำดับ พื้นที่บ้านโฮ้งได้น้ำหนักกระเทียมสดสูงสุด 2.02 ตันต่อไร่ของวิธีใส่ปุ๋ยเคมี รองมาคือใส่ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์และใส่ปุ๋ยอินทรีย์เท่ากับ 1.85 และ 1.75 ตันต่อไร่ ตามลำดับ สำหรับพื้นที่เชียงดาวพบว่าวิธีใส่ปุ๋ยอินทรีย์ให้ผลผลิตสูงถึง 2.97 ตันต่อไร่ ซึ่งมากกว่าวิธีใส่ปุ๋ยเคมีร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์และใส่ปุ๋ยเคมี (2.76 และ 2.51 ตันต่อไร่) สาเหตุที่ผลผลิตกระเทียมสดของวิธีใส่ปุ๋ยเคมีในพื้นที่เชียงดาวต่ำกว่าวิธีใส่ปุ๋ยอินทรีย์เนื่องจากเกิดโรคใบจุด ใบไหม้ และน้ำหนักผลผลิตกระเทียมของทั้งสามกรรมวิธีลดลงที่ร้อยละ 50-61 ซึ่งไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

- จากผลผลิตกระเทียมที่ได้ปี พ.ศ. 2561 พบว่า การใช้ปุ๋ยอินทรีย์และน้ำหมักชีวภาพจากไข่ ทำให้หัวพันธุ์กระเทียมมีเปลือกค่อนข้างหนา ซึ่งคาดว่าจะเกิดจากการใช้น้ำหมักชีวภาพจากไข่มากเกินไป จึงจะศึกษาทดสอบอัตราการใช้ที่เหมาะสมต่อไป
- ยังคงต้องเก็บข้อมูลน้ำหนักกลับพันธุ์กระเทียมในแต่ละกรรมวิธี เพื่อปลูกทดสอบในฤดูถัดไป ซึ่งกลับพันธุ์กระเทียมที่ไม่ฝ่อ มีความงอกสูงและงอกอย่างสม่ำเสมอเป็นสิ่งที่เกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมต้องการมากที่สุด

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ไม่มี

